

سه داوطلب فدای جنگل‌های در آتش شدند

تاراج جان در زاگرس

بهبهان و دهدشت کرد. پیش از او هم احسان عزیزی جان بر سر جنگل‌های بوزین و مره خیل در همین منطقه گذاشت. بلوط‌ها در خرداد و تیرماه به سوگ ۵ نفر از عاشقان نشستند. اما آیا نمی‌شد آتش برای این ۵ نفر گلستان شود؟ هم فعالان داغدار کرمانشاه و هم کارشناسان منابع طبیعی اعتقاد دارند که در زمان اطفای حریق باید اصل بر حفاظت جان داوطلبان و نیروهای مردمی باشد. اما آیا این مهم بدون آموزش نیروهای مردمی دست می‌دهد تا جوانان عاشقی که به نجات زاگرس و هیرکانی می‌شتابند جان خودشان را از دست ندهند. آیا این سه جوان تنها جوانانی بودند که منطقه بوزین و مره خیل گرفت؟ نه! سال ۸۷

بنزینی هستند. آتش بعد از سوزاندن داوطلب‌ها، دمنده را هم منفجر می‌کند.» خبر مرگ سه داوطلبی که جانشان را برای زاگرس گذاشتند خیلی زود در شبکه‌های اجتماعی می‌پیچید. خانواده و اعضای انجمن تصمیم می‌گیرند ساعت سه شب داوطلبان را دفن کنند. حسن زاده دلیل دفن شبانه آنها را وضعیت قرمز کرونا در پاوه می‌داند. او می‌گوید: «انجمن ژیاو چهار ماه بود به رهبری مختار خندانی در حال ضد عفونی شهر بود.» آنها احتمال می‌دادند که اگر مراسم تشییع را به فردای آن شب تلخ و گذار کنند تشییع شلوغ می‌شود و به شیوع بیشتر کرونا در شهر پاوه می‌انجامد. بنابراین همان ساعت داوطلبان سبز را

آتش جایی در میان دره ژاله در حاشیه سیروان کرمانشاه در حال سوختن بلوط‌های منطقه حفاظت شده بوزین و مره خیل بود. مردان ایل ساعت‌ها پیاده‌روی کردند تا بر بلندای دره ژاله رسیدند؛ منطقه صفر مرزی در پاوه. آتش به جان درختان دره افتاده بود. حتماً آن لحظه مختار خندانی، یاسین کرمی و بلال امینی بین زدن به دل آتش و تماشای سوختن زاگرس مردد بودند اما دل به آتش می‌زدند و به دره سرازیر می‌شوند. همه چیز آخر زمانی می‌شود. باد شدید با شعله‌های آتش

بود که صلاح‌الدین میرانی به همراه پدرش برای اطفای حریق به کمک جنگلبان‌ها رفت که در دام شعله‌ها افتاد و به همراه درختان زاگرس سوخت. اوزنده ماند اما با سرانگشتانی سوخته و چهره‌ای تاول زده. پس چرا آموزش نیروهای مردمی که حضورشان به دلیل کمبود نیروهای دولتی لازم است جدی گرفته نمی‌شود؟ سرنوشت تنها پایگاه اطفای حریقی که اتفاقاً در جنگل‌های کرمانشاه در اواخر دهه ۸۰ افتتاح شد چه شد؟ پاسخ این سؤال‌ها وقتی مهم می‌شود که فعالان هشدار می‌دهند آتش‌سوزی‌ها روند تندی که در پیش گرفته‌اند باز هم جان داوطلبان را خواهد گرفت! چه باید کرد؟ آیا باید به گفته برخی مسئولان که آتش‌سوزی در جنگل‌ها را طبیعی می‌دانند به تماشای تاراج زاگرس توسط آتش نشست یا هر لحظه سوگوار جان جوان دیگری بود؟ چرا راه سوم که تجهیز و آموزش داوطلبان است روی میز تصمیم‌گیری مسئولان نمی‌رود؟

بیشتر دمنده‌های استان بنزینی هستند. آتش بعد از سوزاندن داوطلب‌ها، دمنده را هم منفجر می‌کند

دفن می‌کنند تا تلاش‌های چهار ماهه خندانی و دوستانش بی‌نتیجه نماند. آنها حتی وقت رفتن به فکر خاک‌شان بودند. خاکی که همچنان ساعت‌ها بعد از مرگ تلخ‌شان همچنان در دره‌ای به نام ژاله می‌سوزد و هنوز نیروهای مردمی و دولتی از پس اطفای حریق در مناطق کوهستانی بوزین و مره خیل با دره‌های بی‌شمار برنیا می‌انجامد! پیش از مختار خندانی، یاسین کرمی و بلال امینی، البرز زارعی هم جان جوانش را فدای بلوط زارها و بنبه‌های منطقه حفاظت شده خاییز بین

دست به یکی می‌شود و آنها را به محاصره دود و آتش درمی‌آورد. صدای فریادشان به بلندای ژاله می‌رسد. بعد همه چیز خاموش می‌شود؛ هم آتش افتاده به جان ژاله و هم صدای سه داوطلبی که به نجات دره رفته بودند. در همان نقطه جان سه مرد را گرفته بود. بچه‌ها به گفته «سوران محمودی» شاهد عینی محاصره در دود دره ژاله خفه می‌شوند. انگار که جهان برای یک لحظه متوقف شد. صدای یک انفجار همه چیز را می‌کند. وقتی نیروهای هلال احمر می‌رسند یکی دو ساعتی از رخت بر بستن جان داوطلبان از تن سوخته‌شان گذشته بود. هرچند به گفته شاهد عینی کسی نمی‌توانست به دادشان برسد. همه چیز در چند دقیقه اتفاق می‌افتد. آن‌طور که «آشنا حسن زاده» عضو انجمن ژیاو پاوه به «ایران» می‌گوید صدای انفجار متعلق به دمنده‌ای بود که همراه یکی از داوطلبان بود. او می‌گوید: «بیشتر دمنده‌های استان

عضو کمیته کشوری بیماری‌های عفونی:

خطر کرونا

برای کودکان کمتر از بزرگسالان نیست

عضو کمیته کشوری بیماری‌های عفونی گفت: خطر کرونا برای کودکان کمتر از بزرگسالان نیست و تصور مصونیت کودکان از این ویروس اشتباه است. مینو محرز در گفت‌وگو با ایرنا افزود: در ابتدای شیوع کرونا با توجه به گزارش‌هایی که از چین آمده بود تصور می‌شد میزان ابتلا به کرونا در بین کودکان کم است، اما بعد مشخص شد که این تصور درست نیست و میزان ابتلا به کودکان کم نیست و در مواردی کودکان با علائم شدید به بیماری کووید ۱۹ مبتلا می‌شوند و حتی در مواردی فوت می‌کنند.

وی ادامه داد: میزان شیوع کرونا در بین کودکان در ماه‌های گذشته بیشتر نشده اما میزان موارد شناسایی بیشتر شده، به عنوان مثال بخش کرونا بیمارستان کودکان مفید همیشه تعداد قابل توجهی کودک بدحال مبتلا به کووید ۱۹ دارد.

عضو کمیته علمی ستاد ملی مبارزه با کرونا گفت: در مجموع ابتلا به بیماری کووید ۱۹ در کودکان نسبت به بزرگسالان کمتر است اما کودکان نیز می‌توانند مثل بزرگسالان به این بیماری مبتلا شوند و علائم ریوی و سایر علایم این بیماری در کودکان نیز مشاهده می‌شود البته همزمان با کرونا شاهد ابتلای کودکان به بیماری کاوازاکی هم در برخی مناطق کشور هستیم که علائم ریوی شبیه کرونا دارد.

